

Intervenció LBR en la presentació de la moció sobre la situació financera dels ens locals

Ple del Parlament, 16 de febrer de 2012

Prenc la paraula en nom del Grup Parlamentari Socialista per presentar la moció subsegüent a la interpel·lació de fa gairebé un mes sobre la situació financera dels ens locals.

No era la primera interpel·lació que fèiem. No era la primera moció que presentàvem.

I ho fèiem davant la dramàtica situació financera de tants i tants ajuntaments. Una situació deguda a múltiples causes, tal com ja vam tenir ocasió de valorar en les interpel·lacions fetes, però agreujada de forma sobrevinguda per l'impagament dels deutes pendents per part de la Generalitat als ens locals.

1. Denunciàvem en la interpel·lació l'incompliment de compromisos concrets que el Parlament va aprovar (amb els vots del GP de CiU també) en la darrera moció sobre aquest tema.
2. Denunciàvem també el silenci del Govern davant la demanda de quantificació del deute pendent de liquidar i de les previsions d'obligacions econòmiques concretes. Cap xifra ens va donar a les 2000 preguntes que vam presentar, recorden?
3. Denunciàvem finalment la gravetat de la situació d'impagament i d'incertesa sobre la data de pagament a la vista de les xifres del projecte de llei de pressupostos, en el que els recursos dedicats al Fons de Cooperació local, entre d'altres, queien gairebé el doble que la mitjana de reducció del pressupost.

Quina va ser la resposta del Govern? Silencis... Això sí, va aprofitar l'ocasió per llençar sobre la taula una xifra, la del deute global als ens locals (els 753 Milions d'euros), una xifra llençada però no justificada ni globalment ni individualment. Senzillament, una xifra que "els anava bé" per reforçar la seva tesi exculpatòria: és el "nosaltres ja voldríem pagar, però si l'Estat no ens paga la DA 3a –prevista per infraestructures, per cert-, el Govern no pot pagar als Ajuntaments."

El contingut de la moció

I a tot plegat respon el contingut de la moció que presentem avui. Una moció que, constatant l'incompliment de la moció 47/IX, crida el govern a:

1. Donar compliment a l'obligació de publicitar de forma immediata les dades sobre el deute pendent i els compromisos pluriennals vigents de la Generalitat amb els ens locals

(unes dades que el Govern estava obligat a lliurar al Parlament fa dos mesos ja).

2. Fixar de forma immediata, un cop aprovada la Llei de pressupostos de 2012, un calendari de pagament que fixi com a data límit el 30 de juny de 2012

(una obligació del Govern que ja tenia data, el 31 de desembre de 2011, en forma de pagament efectiu o de fixació del calendari de pagament; dos mesos de retard també aquí).

3. Garantir el manteniment de l'aportació econòmica de la Generalitat derivada d'acords i convenis ja signats

(escoles bressol, escoles de música, art i dansa i els serveis de benestar, entre d'altres).

4. Arbitrar solucions financeres de tresoreria a curt termini, com a solució provisional

mitjançant ICF i Avalis, amb els costos financers a càrrec de la Generalitat.

Però què ha passat en un mes?

1. Tot just una setmana després de la interpel·lació, el 26 de gener, la Vicepresidenta, amb el seu estil habitual (un titular per compareixença), anuncia el compromís de pagament abans del 31 de gener d'una part del deute pendent, la que correspon al seu Departament.

Pretén així guanyar la credibilitat perduda davant els ajuntaments en una operació de risc: un compromís amb una data de venciment en 5 dies.

2. Pretén guanyar credibilitat, sí. Però la torna a perdre i aquesta vegada més ràpid. La data la va fixar ella mateixa. No són pocs els municipis que a data d'avui segueixen esperant: (més enllà d'altres quanties procedents d'altres departaments)

Ahir, com si fos un trofeu de caça, la Presidenta del Partit Popular mostrava, amb gran satisfacció, aquest document.

El document de l'acord responsable, segons CiU; del pacte parlamentari estable, segons el PP; però que, en definitiva, és el document del contracte polític entre CDC, UDC i el PP. Un contracte en el que queda clar qui mana, i qui s'adapta.

Una exhibició de força, provocadora i humiliant per a Convergència i Unió. I per a Catalunya. El contracte de ferro amb què el PP ha collat al Govern de Catalunya. El model que vostès han triat. La seva opció.

Diuen que no és un pacte, sinó un acord responsable..., però ja no poden amagar les evidències descarades de l'absoluta dependència de CiU al PP; i del President Mas al President Rajoy, via la Presidenta Sánchez Camacho.

Vostès incompliran les resolucions d'aquesta cambra; com han estat fent, però no incompliran les condicions que els hi ha posat el PP. No poden. Vostès... que els hi agrada tant parlar del dret a decidir... ja no poden decidir res.

Tenen la cadira llogada. Ara li han de preguntar tot a la senyora Camacho.

En aquest document, i quasi bé com una burla, només surt un cop la paraula ajuntaments.

Diu literalment:

El Govern de la Generalitat millorarà el pressupost previst en el projecte de pressupostos de la Generalitat per l'any 2012 del Fons de Cooperació Local de Catalunya com a mecanisme d'ajuda i col·laboració amb els ajuntaments.

I saben què han aprovat: la ridícula xifra de 192.000 euros sobre un total de 129 Milions que ja hi havia al pressupost. Un increment d'un 0,15%, senyors. D'un 0,15%.

En definitiva, vostès incompleixen les resolucions d'aquesta cambra; ignoren les peticions d'informació dels grups parlamentaris; menystenen als ajuntaments... i ara, fan comèdia amb el finançament local amb aquest contracte i amb aquest ridícul pressupost que han aprovat.

Final

Tenen avui novament l'oportunitat de demostrar que realment és cert allò que diuen.

Demostrin que no només saben exigir la lleialtat sinó que també la saben practicar.

I recordin: quan decideixen no pagar les beques menjador (+ transport escolar, escoles bressol, Pla de millora de barris, FCL, depuració de les aigües), l'afectat és el ciutadà.